

BASCHET

„SECRETELE" ECHIPEI FEMININE RAPID ?

PASIUNEA PENTRU SPORTUL PREFERAT, MUNCA FĂRĂ PREGET, AMBIȚIA !

Neîndoielnic, clasarea echipei Rapid pe locul I după cele șapte etape ale diviziei feminine A, timp în care nu a cunoscut înfrîngerea, dispunînd de principalele candidate la titlu, Politehnica și I.E.F.S., constituie una dintre marile surprize înregistrate în istoria celor 23 de ediții ale competiției. Spunem aceasta, deoarece era greu, aproape imposibil de crezut, ca Rapid, cu un lot radical transformat prin retragerea din activitatea competițională (Eva Ferencz, Ileana Chiraleu) sau din cadrul lotului feroviar (Elena Ivanovici și Irina Vasilescu) a unor jucătoare de bază și promovarea direct din divizia școlară a unor junioare, talentate este drept, dar totuși junioare (Maria Roșianu și Doina Buga), să rămînă printre fruntașe. Și, totuși, „minunea" s-a produs, spre bucuria suporterilor giuleșteni care au aplaudat duminică un frumos succes al favoritelor lor. Firesc, se naște întrebarea: cum a fost posibilă realizarea excelentelor performanțe din această toamnă, care a provocat frumoasele evoluții ale elevelor antrenorului emerit Sigismund Ferencz? Răspunsul ni l-a dat chiar apreciatul antrenor, a cărui capacitate, dublată de modestie, este unanim recunoscută în baschetul nostru: **„Nu este vorba de nici un secret. Fetele iubesc baschetul, doresc să-l învețe cît mai bine, au ambiția de a deveni jucătoare de clasă și, pentru realizarea acestora, MUNCESC ENORM. Și nu numai acum, în timpul campionatului, ci încă din vară, cînd, de fapt, a fost acumulat cuantumul determinant al calității. Pasiunea, puterea de muncă, conștiinciozitatea, acestea sînt „tainele" echipei noastre".** Noi vom adăuga că roadele antrenamentelor intense au fost reflectate în jocul modern practicat de feroviare. Să ne amintim de apărarea foarte agresivă, mai precis zona-presing, care a destrămat deseori ofensiva studentelor și a dus la interceptarea multor mingi, fructificate prin contraatacuri sau atacuri poziționale, purtate într-un ritm viu, mai cu seamă în preajma panoului. De asemenea remarcabil a fost plasamentul cînd s-a ivit necesitatea recuperărilor. În această privință Dorina Suliman fiind un bun exemplu pentru mai tinerele ei coechipiere, așa cum s-a dovedit și Anca Racoviță în calitatea ei de conducătoare de joc.

Pînă la încheierea campionatului mai sînt, însă, două tururi, plus turneul final. Deci, lupta pentru titlu este departe de a fi încheiată. I.E.F.S. și Politehnica au în continuare șanse de a cuceri primul loc în ediția a 23-a a campionatului și nu încape îndoială că viitoarele meciuri dintre protagonistele diviziei A vor stîrni un interes și mai mare decît pînă acum. Și desigur numai pentru că această „citadelă" a baschetului feminin, Rapid, nu a vrut să părăsească poziția de candidată la titlul pe care l-a deținut de atîtea ori pînă acum, ci să păstreze prestigiul cucerit cu trudă în cele peste două decenii de cînd deține poziții fruntașe în prima competiție a țării.

★

Ne-a bucurat, duminică dimineață, evoluția baschetbaliștilor de la Politehnica București în meciul cu I.E.F.S Radical schimbați în bine, ca putere de luptă și concentrare în acțiunile întreprinse și în atac și în apărare. Pîrșu, Popa, Georgescu et comp. au jucat, poate pentru prima dată în acest campionat, la adevărata lor valoare, demonstrînd că sînt capabili de comportări remarcabile, deși tinerii jucători de la I.E.F.S. le-au dat o replică foarte dîrză. Ne-au surprins, însă, două lucruri: absența lui Troacă, unul din pivoții care, nu mai departe decît acum un an, era considerat ca o speranță chiar pentru lotul național, și utilizarea doar 5—6 minute a juniorului Cernat, ale cărui perspective de a ajunge un mare baschetbalist sînt certe. Dacă în cazul lui Troacă există o explicație prin atitudinea nu întotdeauna potrivită față de antrenoarea Stela Rusu, în cel al lui Cernat nu găsim nici un motiv. Dimpotrivă, considerăm cu totul regretabilă și dăunătoare menținerea lui îndelungată pe banca rezervelor, deși valoarea ce o deține la ora actuală și, mai cu seamă, perspectivele ce le vădește, impun utilizarea lui, poate chiar permanentă, în „5"-ul Politehnicii. Obișnuința cu calitatea de rezervă, se știe, are urmări nefaste: blazarea și plafonarea. Ceea ce nu ar onora în acest caz, conducerea tehnică a echipei Politehnica București.

D. STANCULESCU

CINCI MECIURI, CINCI ORAȘE, CINCI FAVORITE

Etapă intermediară la fete

Întîmplarea face ca etapa a VIII-a, intermediară, a campionatului feminin, care se va disputa mîine, să nu programeze nici un meci în Capitală. Toate cele cinci partide vor avea loc în tot atîtea orașe ale țării. **La Cluj**, A. S. Armata va încerca să dea o replică onorabilă actualei fruntașe a clasamentului, Rapid; **la Iași**, revelația campionatului, Universitatea, va încerca să demonstreze în fața Politehnicii București că victoriile anterioare nu au fost întîmplătoare; **la Satu Mare**, Sănătatea se va strădui să facă față taliei superioare a studentelor de la I.E.F.S.; **la Oradea**, Crișul va confirma, probabil, în fața Voinței Brașov, succesul realizat la București contra Constructorului; **la Timișoara**, studentele de la Universitatea vor căuta să se „răzbune" pe Constructorul pentru înfrîngerea suferită acasă în fața A.S.A. Cluj.

De fapt, trebuie să menționăm că este prima etapă în care nu apare nici un derby, toate întîlnirile avînd favorite mai mult sau mai puțin sigure. Cum, însă, există și surprize, este mai cuminte să nu ne hazardăm în pronosticuri și să așteptăm ziua de mîine care va aduce confirmări sau infirmări.

„NE VOM ORIENTA CĂTRE JUCĂTORII CU CALITĂȚI FIZICE EXCEPȚIONALE, CU UN MARE SPIRIT DE DĂRUIRE..."

Antrenorul federal, prof. AL. TEOFILOVICI, despre meciul-test de rugby

Franța — Australia (18-9) și perspectivele partidei de la Béziers

Sîmbătă, pe stadionul Colombes din Paris, reprezentativa de rugby a Franței a susținut cel mai important test-meci cu echipa Australiei, din suita celor jucate de aceasta din urmă pe continent. Victoria a revenit la un scor destul de concludent echipei gazdă, cu 18—9. La pauză, tot rugbyștii francezi aveau avantaj: 12—6.

Martor ocular la acest important meci, ultimul pe care francezii l-au susținut înaintea întîlnirii de la 11 decembrie de la Béziers, cu XV-le României, **prof. Alexandru Teofilovici**, antrenor federal, a avut amabilitatea să ne ofere unele detalii foarte interesante.

● După rezultat, se pare că rugbyștii francezi n-au avut prea mari dificultăți în ceea ce privește obținerea acestei victorii de mare prestigiu pentru ei.

— Observația este reală: francezii au condus din start, au avut continuu inițiativa, au dominat mai mult și mai fructuos. Pe scurt: în minutul 2, Villepreux a transformat o lovitură de pedeapsă. El s-a repetat în min. 14. Apoi Bofeli a înscris un essai, transformat de același Villepreux. Pînă la pauză, australienii au beneficiat de două lovituri de pedeapsă. La reluare, Villepreux transformă alte două lovituri de pedeapsă, față de una singură a oaspeților.

● În test-meciul anterior franco-australian, de la Toulouse, maniera în care a fost abordată întrecerea a fost total diferită de ceea ce se știa despre reprezentanții cocoșului galic, despre fantezia lor pe treisferturi, despre jocul lor în care subtilitățile abundă. Ce s-a întîmplat acum?

— Și de data aceasta a fost un joc de contact, cu o angajare totală a celor 30 de rugbyști. La drept vorbind, după cîte mi-am dat seama, atît la francezi cît și la australieni **dispare diferența dintre compartimente. Liniile de înaintare s-au subordonat și ele acestei idei noi despre joc. Au apărut rugbyști care posedă nu numai un gabarit impresionant, dar și calități de... treisferturi — viteză, posibilitatea de a manevra rapid baloanele și de a realiza încercări. În același timp, jucătorii din treisferturi sînt și ei sportivi cu gabarit apropiat de cel al înaintașilor și, bineînțeles, cu calități care îi recomandă pentru posturile liniilor dinapoi.** A se vedea doar două exemple: **Dubertrand, care măsoară 1,75 metri și are peste 70 de kilograme și Dourthe, cu 1,76 metri și 81 de kilograme.**

● După modul în care francezii și-au valorificat avantajul, apare evident că fundașul Villepreux a avut un rol extrem de important, în calitatea sa de transformer.

— Într-adevăr, concluzia la care se poate ajunge este că transformările au un rol major în cristalizarea unui succes, acum în acest mod nou de a aborda jocul de rugby. Și este limpede că echipa care dispune de unul sau de mai mulți transformeri de meserie are șansa de a realiza aproape tot ceea ce dorește.

● Ce v-a impresionat în mod deosebit, sub aspect tactic, în jocul francezilor?

— Varietatea lor de combinații. Pornind de la margine, ei au acționat cu 8, 6 și 2 jucători, manevrînd pe partea închisă și cea deschisă, incisiv, percutant, în față sau prin evitarea adversarilor. În grămezi s-a acționat cu închizătorul urmat de mijlocașul la grămadă, astfel că ultimul a constituit realmente cel de-al... 9-lea înaintaș. Liniile dinapoi au folosit mult loviturile de picior. Am văzut multe atacuri supranumerice cu aripa părții de treisferturi de pe partea închisă, cu fundașul, cu jucători din linia a III-a sau cu mijlocașul la grămadă.

Tiberiu STAMA

Prim plan

DAN IRIMICIUC

S-a născut la Pașcani, județul Iași la 9 mai 1949. Are 1,87 m și 75 kg. Practică scrima de la vîrsta de 14 ani, elev fiind la Iași, sub îndrumarea antrenorului Nicolae Pufnei. S-a dedicat de la început probei de sabie, în care a marcat o ascensiune vertiginoasă. În 1966 s-a situat printre finaliștii campionatelor naționale de juniori, competiție în care va străluci continuu. Din 1968 se va afirma și în disputa seniorilor. Campion național, Dan Irimiciuc va avea o evoluție remarcabilă și în competiții internaționale. Este medaliat cu argint la Campionatele mondiale de tineret de la Genova (1969) și finalist al Campionatelor mondiale de seniori de la Viena (1971). Este student în anul V al Facultății de Industrie Ușoară din Iași.

„Dan Irimiciuc reprezintă, după mine, fără nici un dubiu, cel mai bun produs al scrimei românești, proba de sabie, din ultimul deceniu". Este o apreciere care aparține apreciatului antrenor sovietic **Saiciuk**, omul prin mîna căruia a trecut o întreagă pleiadă de trăgători de toate specialitățile, sabreri dar și floretiști și spadasini. Iar **Renski**, unul dintre adversarii lui Irimiciuc de la C.M. de tineret din 1969 și desigur și într-o perspectivă apropiată, considera într-un comentariu scris în „Sovietki Sport", după întrecerile de la Genova: **„Românul Irimiciuc m-a impresionat prin viteză și modul inteligent de a-și construi acțiunile".**

Într-un fel, Dan Irimiciuc a revoluționat proba de sabie, încă de la primele sale apariții în public, dîndu-i o tentă tot mai spectaculoasă. El s-a impus ca un trăgător dornic să se afirme prin calități excepționale pentru această probă, rapiditate în acțiuni, modalități de a găsi cu o extraordinară spontaneitate, procedee de atac și contraatac, de la adversar la adversar. Înțelegînd să valorifice un asemenea talent, un veritabil diamant în scrima românească, antrenorul **Nicolae Pufnei** și-a consacrat poate cele mai multe din preocupările sale șlefuirii unui asemenea scrimer, pregătirii sale tehnice și tactice, maturizării sale. Și, într-o proporție remarcabilă, a și reușit. Dovadă rezultatele.

Recent la Campionatele Balcanice de la Atena, Dan Irimiciuc și-a spulberat, pur și simplu, adversarii cei mai de temut și în primul rînd pe cei bulgari. N-a pierdut nici un asalt, trăgînd cu o acuratețe care atestă grija tînărului nostru sportiv de a ajunge un stilist prin excelență.

Practic, anul competițional 1971 s-a încheiat. Gîndurile lui Dan Irimiciuc se îndreaptă acum către 1972, anul marii confruntări olimpice de la München. Acolo la ediția jubiliară a J.O. impetuosul nostru sabrer nădăjduiește să realizeze cel mai mare succes al său de pînă acum... **(t. st.)**

VOLEI

JOCUL-SPECTACOL, PRINCIPAL ATU ÎN DERBYURILE FRUNTAȘELOR

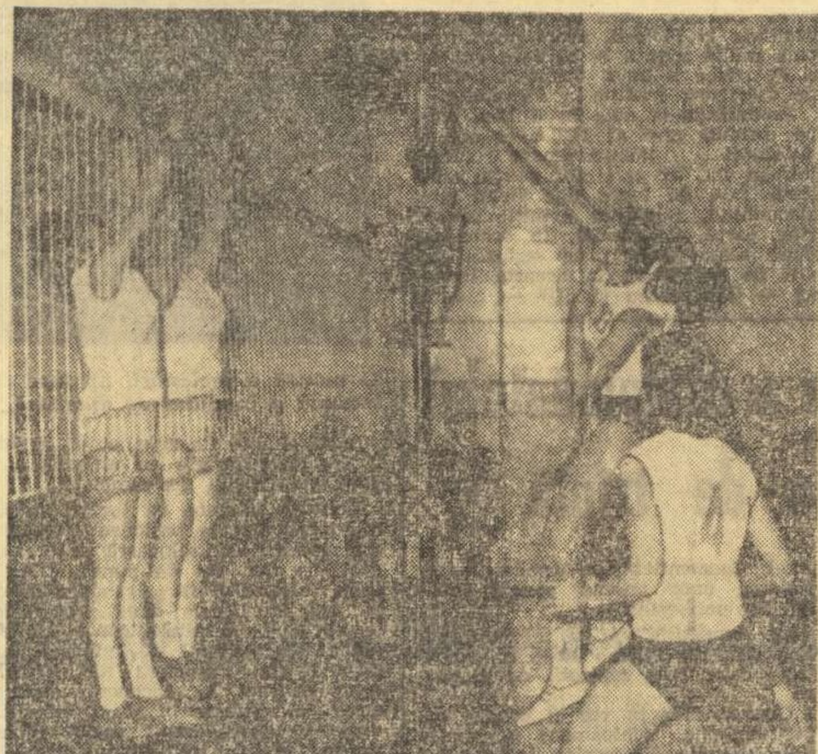
Campionatele naționale de volei au oferit sîmbătă și duminică iubitorilor acestui sport jocuri spectaculoase — motiv principal pentru care asistența la partidele cele mai recente a sporit considerabil —, de mare luptă și pasionante ca evoluție a scorului. Este și firesc, întrucît în această perioadă atît campionatul masculin, ajuns în pragul ultimei etape a turului, cît și cel feminin, au programat și programează în continuare întîlniri echilibrate între fruntașele clasamentelor sau derbyuri ale zonei retrogradării.

Fără îndoială, cei mai avantajați au fost spectatorii bucureșteni care au avut prilejul să urmărească o serie de întîlniri de înalt nivel, care i-au satisfăcut în bună măsură. Astfel, după ce au fost martorii cuplajului masculin Dinamo—I.E.F.S. și Rapid—Steaua (etapa a IX-a), în cadrul căruia au putut urmări aproape tot ce are mai bun voleiul nostru, sîmbătă le-a fost oferit un alt derby de atracție: Dinamo-Rapid. Și nu au avut ce regreta, deși rezultatul nu a mulțumit decît pe suporterii dinamoviști. Este evident însă că posibilitățile celor două echipe sînt mai mari decît cele arătate în sala Floreasca. Ce i-a împiedicat pe voleibaliștii din șos. Ștefan cel Mare și pe cei din Giulești să evolueze la cota maximă a valorii lor? Primii, dinamoviștii, resimt serios uzura de pe urma unei activități neîntrerupte încă din primele luni ale anului, cînd lotul național (căruia îi dau majoritatea titularilor) a început pregătirile pentru „europene". După un campionat european pretențios și dur, echipa a participat imediat la Dinamoviadă, după care a intrat direct în bătălia, mai crîncenă ca în trecut, a competiției interne. Față de aceste considerații, comportarea „alb-roșilor" ni s-a părut destul de bună, evoluțiile din derbyurile de pînă acum plasîndu-i în capul listei de pretendenți la titlul național. Pentru că, după refacerea din pauza campionatului, dinamoviștii, al căror lot este deosebit de valoros, vor da — credem — un randament și mai bun. Rapidul — echipă omogenă și luptătoare, dar capricioasă — a trebuit să se încline în fața adversarilor săi de sîmbătă (superiori ca gabarit), datorită faptului că au abordat întîlnirea cu un moral scăzut, influențat pe semne și de prezența lui Udișteanu în terenul dinamovist. Timorarea lor s-a putut observa chiar de la încălzirea dinaintea partidei. Fără acest neajuns, elevii lui Drăgan ar fi avut un alt cuvînt de spus. Iată ce a împiedicat ca derbyul Dinamo—Rapid să fie meciul turului. Poate că întîlnirea de mîine, Steaua—Dinamo, ce va decide ocupantele locurilor 1 și 2, va întruni toate atributele unui mare derby. Campionii, după înfrîngerea în fața Rapidului, au cîștigat clar în deplasare două partide la interval de două zile (la Galați și Brăila), dar superlativele la adresa jocului lor au lipsit. Și ei au jucători uzați, ceea ce explică comportarea oscilantă din ultimele etape. Cea de a patra echipă, în ordinea valorii, I.E.F.S., își face în continuare datoria la un nivel bun, în timp ce fosta componentă a cvartetului fruntașelor în anii trecuți, Politehnica Galați, a intrat în anonimat și în zona retrogradării. Cu excepția Unirii Tricolor Brăila (a cărei situație este cît se poate de critică), toate celelalte participante la campionat continuă să evolueze la un nivel mediu, cîștigînd cu regularitate acasă și pierzînd în deplasare meciurile dintre ele.

Etapa trecută în campionatul feminin a oferit cîteva constatări noi: creșterea valorică a echipelor Rapid și Medicina, care se alătură cu fermitate Penicilinei în disputa pentru titlu, în timp ce Dinamo pare practic scoasă din luptă, după cele trei eșecuri consecutive. De altfel, atît rapidistele cît și studentele mediciniste au făcut duminică dovada unei înalte valori, furnizînd cel mai bun meci văzut în ultimii ani, meci ce poate fi comparat fără greșeală cu o întîlnire intertări. Prin urmare, Penicilina nu va fi — așa cum se credea — solistă sigură a acestei ediții a campionatului feminin.

Mai animate au fost și partidele din mijlocul clasamentului, care atestă un salt valoric al echipelor respective, exceptînd pe deținătoarea lanternei, Sănătatea Arad. Sînt, așadar, motive să credem că, în cele trei etape care au mai rămas pînă la finele turului, campionatul feminin ne va oferi jocuri din ce în ce mai bune.

Aurelian BREBEANU

Trăgătoarea timișoreancă M. Dobrogeanu în duelul obișnuit cu apărarea la fileu a adversarelor. Fază din partida C.P.B. — Universitatea Timișoara (3—2)
Foto: Theo MACARSCHI

CICLISM

„CUPA 13 DECEMBRIE" A REVENIT ȘC. SP. 1

D. Stanca l-a învins din nou pe G. Negoescu

Un soare „cu dinți" a întîmpinat duminică dimineața participanții la ultimul concurs de ciclocros al anului — organizat de asociația sportivă Tipograful, împreună cu Comisia de ciclism a orașului București, și dotat cu „Cupa 13 Decembrie". Cu tot gerul uscat, spre satisfacția organizatorilor (care s-au achitat remarcabil de sarcinile ce le reveneau), la competiția desfășurată în cartierul Floreasca s-au prezentat peste 100 de alergători, cifră care dovedește încă o dată interesul cicliștilor noștri pentru acest gen de întreceri. Noutatea acestei ediții a „Cupei 13 Decembrie" consta în faptul că traseele cuprindeau, pe lîngă zonele accidentate, caracteristice concursurilor de ciclocros, porțiuni de „asfalt", unde specialiștii curselor de șosea puteau reface eventualul handicap avut în fața ciclocrosiștilor consacrați.

După tradiționalele curse ale bicicletelor de turism (cîștigător: **C. Făureanu** — Voința) și semicurse (cîștigător: **Gh. Opran** — Dinamo), au început întrecerile juniorilor mici și mari.

La juniori mici prezența masivă a alergătorilor de la Șc. sp. 1 și Șc. sp. 3 a imprimat cursei un caracter de dîrzenie, tinerii rutieri furnizînd o dispută interesantă. Victoria a revenit reprezentantului Șc. sp. 1, **Adrian Florea**, care a dovedit o mai mare combativitate.

La juniori mari, **Marin Ferfelea**, valorosul elev al antrenorului Gociman, și-a dominat copios adversarii, luînd cursa pe cont propriu, distanțîndu-se fără prea mare efort de pluton și trecînd primul linia de sosire.

Așteptată cu mare interes, **cursa seniorilor** a adus, firește, pe primul plan disputa dintre **D. Stanca** și **G. Negoescu**. După o primă porțiune de traseu în care cei doi au pedalat „la roată", Stanca își dovedește din nou valoarea, desprinzîndu-se de rivalul său și cîștigînd cu un avans de cca 2[illegible] m!

„Cupa 13 Decembrie" a fost cucerită de echipa Șc. sp. 1, care a avut cei mai mulți alergători clasați în primele 10 locuri.

Horia ALEXANDRESCU

DUBLUL CAMPION MONDIAL GHEORGHE BERCEANU

(Urmare din pag. 1)

— Apropo de J.O. — crezi că vei putea face față dificilelor condiții de luptă la întrecerile de la München?

— Deși la marile competiții internaționale particip la cea mai mică, dar cea mai dificilă categorie de greutate, cea limitată la 48 kg (n.n. la întrecerile din țară Berceanu concurează, de regulă, la 52 kg) simt că voi putea face față și că voi putea cuceri un loc pe podiumul de onoare la J.O. Sînt optimist întrucît, în general, toți europenii, care sînt periculoși la stilul greco-romane, fac greu categoria la aceste puține kilograme, iar asiaticii, care se adaptează ușor și deci concurează în plenitudinea forțelor, sînt mai slabi la acest stil, ei fiind foarte buni, în schimb, la libere.

— Cum stai acum cu greutatea?

— Normal, adică în jur de 53 kg, datorită unui regim alimentar rațional și... sportiv. După primele antrenamente mai tari, ajung ușor la 50, apoi cu un mic efort la 48 kg.

— Sîntem informați că ai totuși unele supărări...

— Da, în primul rînd pentru că anul acesta n-am devenit campion. Am pierdut titlul pe care trei ani consecutiv l-am deținut. N-am cîștigat campionatul deoarece arbitrii, cei care au judecat meciul în care am fost descalificat, s-au pripit cu avertismentele. Apoi, m-a necăjit faptul că n-am participat la campionatele mondiale de la Sofia, ca spectator, ceea ce oricum reprezintă un handicap pentru viitoarele mele participări la întreceri internaționale. La Sofia au fost prezenți toți cei care vor fi de față și la München, printre care și cîțiva luptători tineri foarte buni, care au ieșit abia acum pe arena internațională. Pe aceștia, în special, nu-i cunosc. Lipsind de la această ultimă ediție a campionatelor mondiale înaintea Olimpiadei, nu i-am putut studia — stînd pe tușă măcar — pe adversarii mei cei mai de temut — luptătorii sovietici, bulgari, turci și alții.

— Acesta vrea să fie un reproș la adresa federației?

— Luați-o cum vreți.

— O întrebare de încheiere: ce te preocupă în ultimul timp?

— Multe, în primul rînd am de învățat, căci, sînt elev în cea mai grea clasă, a XII-a, la cursurile fără frecvență ale Liceului „Nicolae Bălcescu" din Craiova.

Amabilul nostru interlocutor ne-a asigurat că va apăra, din nou, cu cinste culorile țării. Și după cît îl cunoaștem pe micuțul Berceanu, trebuie să-i dăm crezare: el își ține cuvîntul dat.

JUDO

IPPON !

● În urma succesului concursului republican de anul trecut în anul 1972 se va desfășura prima ediție a campionatului republican de copii, pe trei categorii de vîrstă și cinci de greutate.

● În a doua jumătate a lunii decembrie, vor avea loc în București cursul și examenul de avansare pentru cei mai buni arbitri din țară.

● A fost definitivat lotul de arbitri republicani: *M. Platon, D. Vasilescu, L. Grigoropol, D. Dauchner, V. Tosun, C. Ciolan, Fl. Donciu, V. Corin și A. Vulgaris*

LECTORAT LA CLUBUL STEAUA

Cabinetul metodico-științific al clubului „Steaua" organizează mîine 1 decembrie a.c., de la ora 8.00, la sediul din Calea Plevnei nr. 114, lectoratul cu tema: **„München — gazda Jocurilor Olimpice din 1972".**

Expune prof. Ioan Mureșanu, șeful cabinetului metodic al Clubului sportiv al armatei „Steaua".

Sînt invitați să participe antrenori, metodiști și profesori de educație fizică.

BOX

ROMÂNIA — R. F. a GERMANIEI

(Urmare din pag. 1)

se obișnui cu publicul bavarez. Nu se poate neglija, în același timp, ocazia foarte potrivită de a recunoaște forța pugiliștilor care vor fi gazdele campionatului olimpic și vor beneficia de toate avantajele ce decurg din această situație. Se știe că boxul amator din R.F.G. se bazează în special pe cîteva elemente de excepție, cum sînt Peter Hussing, finalist al ultimelor campionate europene (și învingător în primul tur al lui Ion Alexe), Kottisch (învins în sferturile de finală ale aceleiași competiții de Ion Györffi), Puzicha sau Ruzicka.

Trebuie menționat faptul că data de 5 decembrie reprezintă pentru boxul nostru și momentul stabilirii echipelor care vor întîlni formațiile Poloniei la 19 decembrie (primele echipe — la Varșovia, iar secundele — la Galați, începînd de la ora 10 dimineața). Concomitent cu meciul de la München, **duminică după amiază în sala Dinamo se va disputa o gală de selecție extrem de atractivă** (menționăm, ca exemplu: meciul Victor Zilberman — Tudor Nicolae). Astfel, în aceeași zi vor fi testați în luptă 35 de candidați pentru cele 22 de locuri din echipele care vor înfrunta puternicele selecționate poloneze.

GONG

● La 30 noiembrie, lotul de tineret își va începe pregătirile în vederea campionatelor europene din 1972. Antrenorul T. Niculescu a selecționat, printre alții, pe R. Cosma, D. Condurat, R. Lazăr, S. Cuțov, A. Guțu, S. Mihalcea, M. Lupu, Șt. Florea, V. Croitoru, M. Culineac, I. Ruicu.

● Restanță în întrecerea pe echipe: A.S.A. Bacău — Cimentul Medgidia + Portul Constanța 10—12. Cele mai interesante meciuri, la categoriile muscă, cocoș și semimijlocie: C. Goldic (B) egal cu I. Bănică, V. Ivanovici (B) b.p. V. Poturlu, M. Moșescu (Comb.) b. ab. 3 I. Șandru. **(I. Iancu — coresp. județean).**

● În „Cupa Muscelului": S.C. Bacău — Tractorul Brașov 26—11. Cîteva rezultate: Gh. Grigoraș (B) b.p. Gh. Ileană, E. Stoica (B) b.p. D. Ionescu, N. Bolfă (B) b.ab. 3 A. Taraș, N. Roman (Bv.) egal cu I. Popa.

● Biroul F.R. Box și Clubul sportiv Ceahlăul Piatra Neamț anunță cu profundă durere încetarea din viață, în ziua de 27 noiembrie, după o lungă și grea suferință, a antrenorului **Constantin Maxim**. Neobosit activist și antrenor timp de 20 de ani, Constantin Maxim și-a adus contribuția la dezvoltarea boxului pe meleagurile moldovene. Moartea sa prematură constituie o grea pierdere pentru boxul din orașul Piatra Neamț.

● Clubul sportiv Crișul Oradea și comisia orășenească de box au organizat un turneu la care au fost invitați pugiliști de la A.S.A. Cluj, Voința Satu Mare și U.M. Timișoara. Dacă boxerii din Cluj și Satu Mare au răspuns invitației, nu același lucru l-au făcut pugiliștii din Timișoara care, prin neprezentarea lor, au dereglat un program bine pus la punct de organizatori. În cele două reuniuni care au avut loc au fost înregistrate următoarele rezultate, gala I: **mijlocie mică**, Vasile Gălășel (Crișul) b.p. Tiberiu Feneși (C), **muscă**: Decebal Grigorian (ASA) b. ab. 3 Florian Lucaci (C), **cocoș**: Ludovic Horvath (C) b.p. Gheorghe Sabău (Voința), **mijlocie**: Ion Mălan (C), b.p. Vasile Borbely (ASA), Dumitru Găinaru (C) b.p. Liviu Moldovan (Voința), **semigrea**: Leon Măjer (ASA) b. ab. 1 Nicolae Triza (C), Al. Buth (C) b. p. Ion Mihoc (ASA); **gala II-a, finală**: Gr. Decebal (ASA) b. p. V. Matyaș (Voința), L. Horvath (C) b. k.o. 1 I. Hiba (ASA), L. Moldovan (Voința) b. ab. 1 I. Mălan (C), V. Gălășel (C) b.p. I. Iriny (C), St. Turcuș (C) b.p. L. Măjer (ASA), D. Găinaru (C) b.p. V. Borbely (ASA), Al. Buth (C) b.p. I. Mihoc (ASA). **(ILIE GHIȘA — coresp. județean).**

REZULTATELE DIN DIVIZIA B

Sîmbătă și duminică s-a desfășurat etapa a VII-a a campionatului diviziei B. Iată rezultatele:

MASCULIN, **seria I**: Vagonul Ploiești — Relonul Săvinești 3—2, Petrolul Ploiești — Constructorul Suceava 3—1, Politehnica Iași — Oțelul Galați 3—0; **seria a II-a**: Aurora București — Medicina București 0—3, Electra București — Voința București 3—2, Locomotiva București — Farul Constanța 3—0; **seria a III-a**: Constructorul Caransebeș — Politehnica II Timișoara 0—3, A.S.A. Sibiu — Voința Arad 1—3, Corvinul Hunedoara — Electroputere Craiova 2—3; **seria a IV-a**: Alumina Oradea — Politehnica Brașov 3—1, Industria sîrmei C. Turzii — C.F.R. Cluj 1—3, Explorări Baia Mare — Silvania Șimleul Silvaniei 3—1.

FEMININ, **seria I**: A.S.E. București — Spartac București 1—3, Orizontul Bacău — I.T.B. Informația București 0—3, Viitorul București — Universitatea Iași 3—1; **seria a II-a**: Flacăra roșie București — Universitatea București 1—3, Politehnica Galați — Confecția București 3—0, Voința Constanța — Progresul București 3—2; **seria a III-a**: Universitatea Craiova — Drapelul roșu Sibiu 3—0, Voința Brașov — Voința Sinaia 3—0, Corvinul Deva — Sănătatea Tîrgoviște 3—0; **seria a IV-a**: Voința Oradea — Voința M. Ciuc 1—3, Universitatea Cluj — Voința Zalău 3—0.

(Urmare din pag. 1)

aruncîndu-se peste decenii puntea unei pasiuni comune — sportul, subliniindu-se devotamentul unor entuziaști pentru ideea de sport și mișcare pentru cei mulți, temelia edificiului de glorie sportivă început de înaintași și continuat în anii noștri prin sprijinul neprecupețit al partidului și statului.

În cadrul simpozionului, desfășurat după o idee și un text de prezentare ale profesorului Virgil Ludu, asistenței i-au fost oferite evocări (D. Popescu-Colibași), motivația socială a sportului corelată cu satisfacția personală a celor ce-l practică (Ana Sălăjan), meditații despre esența etică, adînc moralizatoare a sportului (Mihai Biră), ca și exprimarea hotărîrii tineretului (Felicia Pop) de a persevera, de a desăvîrși drumul înaintașilor, prin noile perspective create de partid.

Unul din cele mai emoționante momente l-a constituit ilustrarea prin diapozitive de o rară frumusețe a cuvîntului înflăcărat, animat de un fierbinte patriotism, al maestrului emerit al sportului Emilian Cristea, despre bogăția și neasemuita frumusețe a meleagurilor României socialiste.

Finalul simpozionului a adus în fața asistenței pe vicecampionul olimpic Marcel Roșca, „stea cu nume" și în muzica ușoară românească, care a completat dimensiunile artistice ale acestei manifestări.

Prin interesul stîrnit, prin variația tematică și conținutul bogat, „Simpozionul generațiilor" a fost o premieră reușită, care ar putea deschide o serie fructuoasă a unor asemenea reuniuni; o formă reușită de a promova valențele morale, educative, ale sportului.

MUNCĂ POLITICĂ ȘI EDUCATIVĂ

PLOIEȘTI: Mijloace variate pentru educarea tinerilor sportivi

La Ploiești își desfășoară activitatea zeci de asociații sportive. Peste tot, în lumina recentelor documente de partid, se depun strădanii pentru îmbunătățirea muncii politico-ideologice și cultural-educative. La clubul Petrolul, în cadrul căruia funcționează 15 secții de performanță, mijloacele folosite în scopul educării tinerilor sînt dintre cele mai diverse. Citirea presei în colectiv, încadrarea sportivilor, antrenorilor și celorlalte cadre în învățămîntul de partid, excursii și vizite la diferite obiective social-politice și economice, vizionări de spectacole — iată numai o parte dintre acțiunile întreprinse pînă acum. De pildă atleții, gimnaștii și voleibaliștii au vizitat muzeul Doftana, iar fotbaliștii — Fabrica de faianță din Sighișoara. Pentru popularizarea ideii de sport în rîndul maselor, au fost organizate demonstrații de box, gimnastică, lupte și haltere în parcul Bucov și în pădurea Păulești.

Un accent deosebit s-a pus pe pregătirea educatorilor, plecînd de la ideea că mai ales antrenorii trebuie să fie exemple de conduită și conștiinciozitate. Chiar ședințele tehnice cu sportivii sînt folosite în scopuri educative. Greșelile săvîrșite de unii boxeri, luptători, popicari, fotbaliști — puse în discuția colectivului — au dus nu numai la sancționarea celor ce se abat de la normele de conduită sportivă, ci și la înțelegerea mai deplină a poziției pe care trebuie să o aibă sportivul în societatea noastră.

Au fost procurate aparate de filmat și proiecție pe 16 mm, ce vor fi folosite atît în procesul de antrenament, cît și de educare a sportivilor. Conducerea clubului și-a propus pentru viitor și alte măsuri. Este vorba, în primul rînd, de crearea unui punct de informare și documentare, cu articole și expuneri ale tovarășului **Nicolae Ceaușescu**, de mai buna organizare a învățămîntului de partid, de întîlniri cu activiști de partid și amenajarea unui panou de onoare.

TIMIȘOARA: Studiul, sportul, morala comunistă — fațete ale aceluiași proces de afirmare a tineretului

De mai bine de 15 ani conf. dr. ing. Romulus Pomoje, în calitate de președinte al secției de handbal, colaborează cu ing. C. Jude, antrenorul echipei Politehnica Timișoara. De-a lungul anilor, ei au contribuit la obținerea unor performanțe sportive, dar îndeosebi s-au remarcat prin modul de coordonare a obiectivelor sportive cu cele profesionale, dublate în permanență de un eficient program educativ. Acesta a fost motivul care ne-a îndemnat să vedem — chiar acum, în momentele de cumpănă pentru echipă — cum se desfășoară complexul proces de pregătire sportivă, ținînd cont de răspunderile profesionale și de cerințele educației politico-ideologice.

La baza întregii activități stau cîteva elemente. În primul rînd, colaborarea dintre principalii membri ai secției (președinte — antrenor — căpitanul echipei) și, apoi, consultarea jucătorilor, aceștia exprimîndu-și opinia asupra propriei lor comportări, majoritatea avînd o atitudine lucidă, constructivă. Toate acestea urmăresc — așa cum sublinia președintele secției — să creeze din sportivul aflat pe băncile facultății un om multilateral pregătit. În dorința realizării unui climat educativ, atît la primirea în echipă — cînd devin studenți, cît și la părăsirea ei — cînd se prezintă în producție, sportivii sînt sărbătoriți într-un cadru festiv. Ceea ce a devenit o tradiție. Așa s-a întîmplat în ultima vreme, cînd Stentzel, Cirlan, Ivan, Constantinescu, Negovan au părăsit echipa pentru care au luptat cu ardoare ani de zile. Pentru menținerea unei atmosfere de seriozitate și disciplină, nu de puține ori — chiar și în ultimul timp, în ciuda situației precare în care se află echipa — conducerea secției nu a ezitat să ia măsuri exemplare. Astfel, Gunesch, Ivan, Fendler, Comănescu au fost suspendați pe diferite termene, măsuri ce au fost dezbătute și acceptate de întregul colectiv.

Nu este neglijată nici pregătirea profesională, urmărindu-se îndeaproape frecvența, contribuția la seminarii, rezultatele la examene. Adăugind la acestea vizionarea unor spectacole, a expozițiilor din București și alte orașe unde echipa se deplasează, avem imaginea complexelor măsuri aplicate de conducerea secției de handbal de la Politehnica Timișoara, a cărei experiență trebuie să constituie un exemplu și pentru celelalte secții ale puternicului club timișorean.